

af stor betydning, navnlig for de mindre kommuner, der ikke har fast teknisk sagkundskab knyttet til sig. Også den heromhandlede rådgivning for kommunerne er vederlagsfri.

Indenfor dette rent tekniske område kan amtsarkitekterne som tidligere anført virke direkte under den myndighed, de skal bistå.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte paragraffer.

Til § 1.

Den i paragraffen omhandlede bemyndigelse agtes snarest anvendt til at lægge bevillingen af statslån til parcelhusbyggeri i medfør af byggestøttelovgivningen ud til amtmændenes afgørelse efter nærmere retningslinier fra ministeriet. Endvidere vil ministeriet i videst muligt omfang bemyndige amtmændene til at træffe afgørelser i sager om bygningsdispensationer. Ministeriet mener derimod ikke for tiden at burde lægge bevillingsmyndigheden i det statsstøttede massebyggeri (etagebyggeri og samlet byggeri af et større antal lave huse) ud til amtmændene, jfr. nærmere ministeriets skrivelse af 8. oktober 1948 (betænkningen side 99—100).

Til § 2.

Den omhandlede vejledning for kommunerne vedrører både administrative, juridiske og tekniske forhold. Både sognekommuner og købstæder kan begære vejledning, men naturligvis er behovet for vejledning vidt forskelligt efter vedkommende kommunes større eller mindre udbygning af det administrative og tekniske apparat. Når amtsarkitektinstitutionen er fuldt udbygget, forventer man dog, at den også kan være til væsentlig gavn for de større kommuner, idet amtmanden, amtsarkitekten og deres medhjælpere tilsammen formentlig vil kunne repræsentere en meget betydelig sagkundskab og skaffe sig et overblik over udviklingen indenfor deres område, som det er vanskeligt at få for de enkelte kommuner.

Den pligt, der pålægges amtmændene til at følge byggeriet i kommunerne og henlede kommunalbestyrelsernes opmærksomhed på forhold, som det må anses for gavnligt at få reguleret, forudsætter naturligvis et vist samarbejde mellem amtets repræsentanter, navnlig amtsarkitekten og kommunerne. Bestemelsen giver ikke amtet nogen myndighed over kommunerne, og der er således ikke tale om nogen indskrænkning i det kommunale selvstyre. Man forventer derfor, at det nødvendige samarbejde vil kunne forløbe i gensidig tillid. Også her gælder det naturligvis, at amtets virksomhed må blive af en væ-

sentlig anden art i de større kommuner end i de små.

Til § 3.

I kommissionsbetænkningen side 67—69 foreslås der normeret 8 amtsarkitekter og som medhjælpere for disse 8 arkitekter af 1. grad og 8 arkitekter af 2. grad. Disse stillinger vil blive søgt normeret på normeringsloven for finansåret 1951—52. Såfremt der bliver brug for at ansætte amtsarkitekter og medhjælpere for disse før den 1. april 1951, vil stillingerne blive søgt normeret ved særlig lov, eller de pågældende vil indtil denne dato blive løst ansat og aflønnet med honorarer.

Man må dog gøre sig klart, at der vil gå nogen tid, før disse stillinger kan besættes og amtsarkitektinstitutionen blive helt udbygget. Ministeriet lægger som foran anført megen vægt på at få højt kvalificerede folk til disse stillinger, og det vil måske vise sig nødvendigt at give de pågældende en særlig uddannelse på visse punkter, før de kan tiltræde deres stillinger; således vil det muligvis være ønskeligt, at de pågældende i nogen tid gør tjeneste hos arbejds- og boligministeriets kommitterede i byplansager og i ministeriets arkitektafdeling.

Hvad angår de med ordningen iøvrigt forbundne udgifter til personale, husleje, kontorhold, kørselsudgifter og rejseudgifter, i betænkningen anslået til 470 000 kr., bemærkes, at man foreløbig kun agter at søge en mindre del af dette beløb bevilget under hensyn til, at ordningen i begyndelsen kun kan forventes at komme til udførelse i begrænset omfang. Udgifterne til personale og kontorhold skal delvis søges på indenrigsministeriets budget.

Det bemærkes, at amtsarkitekterne også vil kunne sættes ind som sagkyndige medhjælpere for skoledirektionerne, eventuelle amtsbuslejenævn og andre institutioner, der administreres gennem amterne.

Til § 4.

Amtsarkitekternes virksomhed med hensyn til statens bygninger og statens byggeri bliver formentlig foreløbig kun af ret begrænset omfang, dels fordi disse opgaver nu i et vist omfang varetages af statens bygningsinspektører og andre arkitekter ifølge særlige ordninger, uden at der findes tilstrækkelig anledning til at rejse spørgsmål om overførelse af disse opgaver til amtsarkitekterne, før de pågældende ordninger ophører af sig selv, dels fordi de fleste ministerier, som det fremgår af de som bilag aftrykte udtalelser foretrækker at fortsætte med de nu indarbejdede ordninger fremfor at anvende amtsarkitekterne.